

Biblioteka prezentuje – Olga Tokarczuk, laureatka Nagrody Nobla w dziedzinie literatury.

Ważną rolą bibliotekarzy i bibliotek, zwłaszcza szkolnych jest przybliżanie uczniom sylwetek wybitnych twórców literatury narodowej. Taką postacią jest bez wątpienia **Olga Tokarczuk** – pisarka, eseistka, poetka, psycholog, **laureatka Nagrody Nobla w dziedzinie literatury za 2018r.** Córka nauczycieli – Wandy, Józefa Tokarczuków. Urodziła się 29 stycznia 1962 r. w Sulechowie. Wychowała w Klenicy. Ukończyła psychologię na Uniwersytecie Warszawskim i po studiach pracowała jako psychoterapeutka w poradni zdrowia psychicznego w Wałbrzychu. Gdy jej pierwsze utwory literackie zyskały popularność, zrezygnowała z pracy i po przeprowadzeniu się do Nowej Rudy i w całości poświęciła się pisaniu.

Książki i twórczość.

Zadebiutowała w 1979 r. na łamach młodzieżowego pisma „Na przetaj”, gdzie pod pseudonimem Natasza Borodin ogłosiła pierwsze opowiadania. Jako powieściopisarka zadebiutowała w 1993 r. Wydała wówczas „Podróż ludzi Księgi”. W 1995 r. ukazała się druga powieść autorki, „E.E.” - o dojrzewaniu dziewczynki, która nagle uzyskuje zdolności parapsychiczne i równie nagle je traci. Dużym sukcesem Tokarczuk okazała się także wydana w 1996 r. powieść „Prawiek i inne czasy”.

W pierwszej połowie października 2007 r. ukazała się powieść „**Bieguni**”. Tokarczuk pracowała nad nią trzy lata. Wspomina, że większość notatek robiła w czasie podróży. „Ale nie jest to książka o podróży. Nie ma w niej opisów zabytków i miejsc. Nie jest to dziennik podróży ani reportaż. Chciałam raczej przyjrzeć się temu, co to znaczy podróżować, poruszać się, przemieszczać. Jaki to ma sens? Co nam to daje? Co to znaczy”. Jak mówi sama Tokarczuk, „pisanie powieści jest dla mnie przeniesionym w dojrzałość opowiadaniem sobie samemu bajek. Tak jak to robią dzieci, zanim zasną. Posługują się przy tym językiem z pogranicza snu i jawy, opisują i zmyślają”. Sporą popularnością cieszyły się jej gawędziarskie „**Księgi Jakubowe**” z 2014 r., rozgrywające się w burzliwych czasach I Rzeczypospolitej.

Pozycje, które szczególnie warto przeczytać.

„Prawiek i inne czasy” (1996)

Przez wieś nazywaną Prawiek z hukiem przetacza się walec XX w. Pisarka przybliży nam dramat jej mieszkańców, a ich losy układają się w uniwersalną przypowieść o bezlitosnym czasie, przemijaniu i tragicznym ludzkim przeznaczeniu.

„Dom dzienny, dom nocny” (1998)

Gdy bohaterka wprowadza się do domu w Nowej Rudzie, zaczyna poznawać kolejne opowieści, wciąż żywe wśród mieszkańców osady. Pomaga jej to zrozumieć klimat i historię miejsca, w którym się osiedliła.

„Bieguni” (2007)

Olga Tokarczuk zabiera czytelników w niezwykłą podróż: od dawnych sułtańskich pałaców, przez XVII-wieczne gabinety osobliwości, po współczesne hale odlotów. Zaprasza tym samym do porzucania utartych szlaków.

„Prowadź swój pług przez kości umarłych” (2009)

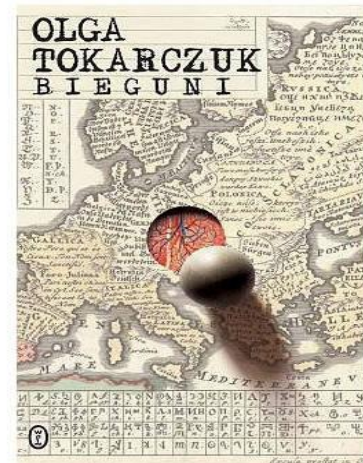
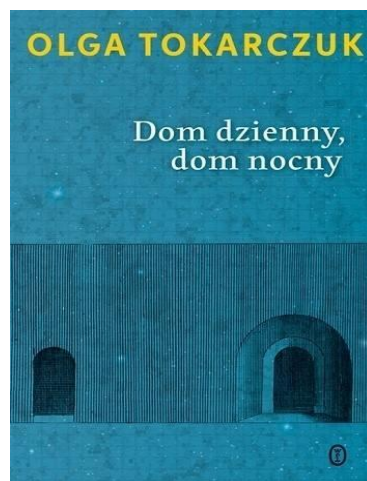
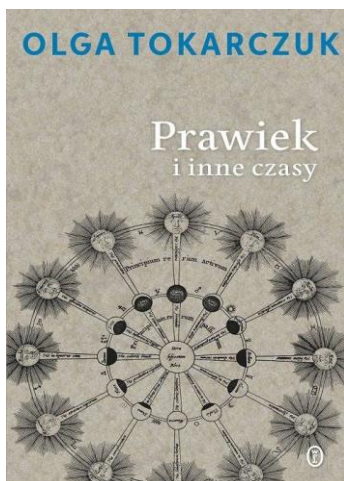
Thriller moralny z wątkiem kryminalnym. W górskiej osadzie w Kotlinie Kłodzkiej mieszka Janina Duszejko, miłośniczka astrologii. Niespodziewanie przez tę spokojną okolicę przetacza się fala morderstw.

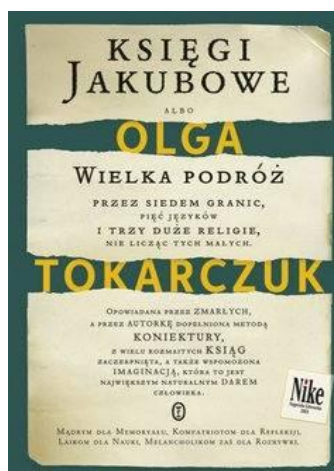
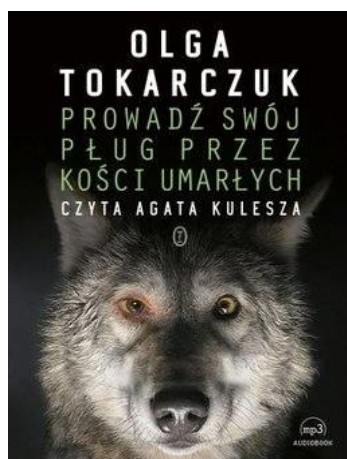
„Księgi Jakubowe” (2014)

Literacka wyprawa w XVIII w. Książkę można czytać jako refleksyjne dzieło o historii i jej zakrętach. To właśnie u progu Oświecenia i przed rozbiorami, wybitna pisarka poszukuje odpowiedzi na pytania o dzisiejszy kształt naszej części Europy.

„Opowiadania bizardne” (2018)

Pisarka na ulubionych historycznych ścieżkach i jej 10 opowiadań, z których każde toczy się w innej przestrzeni: Wołyń w epoce potopu szwedzkiego, współczesna Szwajcaria, odległa Azja i miejsca całkiem wymyślone.

Nauczyciel – bibliotekarz: Iwona Kuban